

rok 1983.

Těje se tak již od nepaměti. Dny měně se vždycky, vždycky o měsíce a je tu nový rok. Okamžitě je tomu i letos, kdy se píše r. 1983 a němž chceme navázat na vše dobré, čeho jsme dosáhli, zamyšlím se nad bilancí i novými plány. Všem občanům bez rozdílu věku, náležíků přesnosti i světouzbrovského zaměření osvědčili se konkrétními činy a postoji věrohodné ideím socialismu, jehož nejvyšším hromádkou cílem je služba člověka a jeho dobra.

Zdroj, události obce během roku.

roční.

Rok 1983 byl jedním z nejteplých v tomto století. Průměrná teplota dosáhla 9.4°C . a hodobý normál překročil v celé sloupeni. Kromě února, října a listopadu, průměry byly všechny měsíce mimořádně teplé. Extrémum bylo teplý ledovec 0.5°C . a červec 0.3°C . Průměrnou teplotou 21.5°C se stal první nejteplým v tomto století. Nejteplým dnem byl dceerovec, teplota 36°C . Nejhladnější 16. dubna - 23°C .

a 13 prosince -17°C. Začátkem ledna teplota /10.1. + 11°C/.

V únoru sečhové přeháňky, začátkem března nich
zmizel. V dubnu znova sečhové nřeháňky. Želí
obilí o lejden zdrojenec. Teplota břežnou max -3°C.

V červnu od 1-14 horky, tento rok +30°C jako věd
12 roků. Od 1. července až do srpna sucho, mimo
vody obilí podesípeha. Začátek žní 18.7 - 20.8.

Teplota srpnem děst a posledních květni. Tak
září, říjen, listopad sucho; nedostatek vod. Týden
Teplota 1.11. ještě suchá. Teplota 16. prosince sečhová
vichřice, sujařice.

Skubou dostaložit podinných slomků, pro-
vodili J. Vášekbauer a J. Slégl. Vášekbauer ž. do-
konečil stavbu k vlastního využívání.

Týden

obce.

V červnu začali rozbíjeti s přidavkou zbrojnice
za učeňsku slabu garáž pro hasičská auto.

Kové fasády domku provedli Holub ž. č. 48 a
Pavel Černina č. 42. domuž nový majitel domku
č. 47 provedl vlastní slabu garáž a vše, Jan
Zvolánek fasádu domku č. 24.

V letošním roce slavnostního vystavování rybníka

nad obcí za účelem vyschnutí aby se mohlo no-
bracovati a akciž žádce kopaliště, vodovod a
kanalizace obce. Za tím následně provedeno vyba-
rení obří, školní v okolí rybníka. Táto vybagrová-
na skorcha od pravidelných pokravinc přes zavazeny
rybník. Tzí v rámci dovedlo belioracií druhů
a zároveň potřebné rostoucí a na výb.

Zemědělský, průmysl, obchod.

F.Z.D.

Jednotlivé zemědělské družstvo, farma Laborec.
Z rostlinné výrobky pěstovalo ječmen, pšenici a žito;
strawbory pěstovaly, sadbu a konzum. Pěstování
afuosa: ječmen 43.80 g/ha, žito 45.60 g/ha, pšenice 51.10 g
a brambor 219.30 g

V živočišné výrobě chová ~~na výrobu~~ plnivo pro pasení
na odkrov plem. prasaticek. Zbytek selat přechází
do žílu. Prasatice 164 kusy; odkrov selat 3025 kusů,
průměr na 1 prasatice 18.45 kusů. Detaňkový uhol u
masa překročen.

Mléko na pláns 1,080.000 l dodáno 2,336.900 l. Vre-
dání 257.000 l mléka. Výrobek na 1 ha zeměděl-
ství 114.3 l mléka, což známení. Mléko na obřeze.

Farmářský sládek

Farmářský sládek.

Ye zdejší farmař pěstoval v rostlinné výrobě hrázy na seno, bukvice na siláž. Taží se jíva a selo je teď uva a krušnou.

V živočišné výrobě chová prasata, jalovice uva chov; vepře uva zír.

Oborový podnik Škrobařny Konec: Prod
prodol žárovky. Pracovníci pracují slově branci-
bory už řek a tří. Dál se odpad, kalové řeky,
pánečkové řeky. Následkem slabého drenáže brouček,
lžeklo zpracovává malé množství.

Prodaje uva svinčeného zboží.

Škrobařny.

Vedoucí: Bartošek z Brzka. Škoduje mu je dob-
ře zavodování zbožím všechny druhů. Počítají
obrat 850.000 Kč. Občané jsou opožděni.

Pohostinství:

Obchod.

Vedoucí: Bauer z Poláčkova k hřibům oprokoje-
vali občany.

Hydrologický brancík.

Obazar.

Ikonografal současně ve své činnosti psal o horách. Velké
říjnové social. revoluce uva vedení zdejší obce na
dokon. účastnili se chovatelé zdejší obce, z
Fihlaury a okolí.

- Vítězové: 1. Blažek Jiříkava
 2. Flora ř. Záborovíč 64
 3. Flátor Jiříkava
 4. Šemán Jiříkava
 5. Kautzinger Jiříkava.

Hymnologický koncert na fund kultu věnoval 165.-K.

Kultura.

Občané se v každém ročním členství mohou učastnit v Solni. V rámci svého členství vedená velice o zdejší lidové kultuře; o davech kultuře a výrobcích a o zájmu občanů o místní kulturu. Krajská rada pořídila besedu sionýky o kočkách v oblastech v z. 1945. Sionýk se zavázal, že se bude s darami a pomníkem a parčíkem na památku padlého Jiřího Dováka. Občanský výbor z Solni uspořádal besedu s duchodci ze všech podniků města ve zdejší kulturní síně.

Čs. svaz žen uspořádal dne 26. ledna Společenský ples. Dne 26. května konalo přednášku Radiosaturnu Karlovu, ochrana. Přednáška d. řídícíka ze Zdravotnického slědoviska z Solni. Výkaz účast občanů z obce. Dne 30. června

Čs. svaz žen

pokádání na ukončení školního roku. Sportovní den na „Dorku.“ V listopadu proveden slězsko-německým a textilním. Odvídáním papíru 318 kg textilu 42 kg.

Slěz nároku a textilu.

Na koncertu dne 26. 3. vystoupila soubor řečnického klubu. Ženy vzdávají dárky. Dne 26. 3. konání tanecního zábavného domu, kde vystupují pracovníci volna a veřejnosti z Polue.

Ob. soaz mládež.

Oslav 1. máje v Polue se zúčastnila občanská mládež, členové pozámečkové ochrany. Dne 24. listopadu konání veřejná schůze K. S. Č. občanského výboru. Štěstímen konference z Polue.

Obc. výbor

Provoz pozámečkové ochrany uspořádal pouť oboji tanecní zábavy. V jarních měsících koná mezinárodní pozámečkové ochrany v pátek. Hlavní je pozámeček skoje často konanou do novádka. Provedl představení Alkojnice.

Soaz pozámečkové ochrany.

V lednu konání vyučivých pro ležérnou zimy záchrannou se stala o dva čtvrtiny dřívější než v roce.

Vyučivci.

Tam Štěrc č. 6 vstoupil do čs. armády jako voják z povolání.

Na vysokých školách studují: Boh. Vacek č. 41

M. Kočík Vysoké školy ekonomické v Praze. a
Miroslav Plachotka č. 65 M. Kočík Vysoké školy
Technické v Českých Budějovicích a Třebíči

Pee 26.4 ženich K. Vacek č. 8 ve věku 31 roků.

V mladých letech byl funkcionářem doložce
rady v Kampeličce, v Prešově místním lichovářem a obro-
bárem. Byl dlouho ležný velitelem sboru dobr. ha-
ričí, myslivcem, též divadelním ochotníkem.

Pee 26. října ženich Miroslav Kasík č. 17 ve věku 55 let.
Zaměstnancem Škrobákovy lichovary.

Pee 25 srpna zemřela Anna Landová 80. manželka
J. Landy, který padl v květnových dnech 1945.

Pee 6. 12 října Marie Žejdlová 65 let č. 61 manželka
J. Žejdy, který rovněž padl v květnových dnech 1945.

Penězula Kalnusová č. 58, Liboš Štouš č. 57,
František Kralík č. 28 L. o v obci.

Lárusová Řečková č. 28 a František a Bohdáková

Marie Kralíková č. 57 a František Štouš a Štouš

Franz Chvalík č. 42 a Božena Šimonecová ženina.

Konec ročník odlehčoval se do Žihlavské
Jan Štokrš a Matějkou a Štolíky.

Studie.

Hurtá.

Slováckem.

Spalzy.

Úředkování

Svoé majitele jsou na pop. čís 37 a 47.

Jako učni se všavají do své vzdělávání:

Žitněk Kilda č. 11 automechanik Boskovice

Ibění

František Vaclav č. 11 autoprovozár Horníček

M. Hrdlicka č. 29 Kovář Žihlava

Fr. Kalousek č. 26 Kovář Žihlava

Klára Halčková, Školnícké závody, Polná

M. Vačkova č. 8 - -

Hohenzollern Jan č. 23 Šestá Žihlava

Zámečnická

Franz Karel č. 17 Šestá Žihlava, S. Řezníček č. 67

Spojec, Žihlava. Školnícké závody Brno, mimo jiné

Polná: Štúro Jan č. 6, Šimcová B. č. 6, Láďa Voj. č. 28

Vachová Blanka č. 8, Šlesáková B. č. 64, Kounovský František

Žihlava, Polná: Vaclav K. č. 8, Vaclav Jan č. 41

Količské Polná: Šlesáková B. č. 40, Texelík Sol-

nička Kunková č. č. 45, Šlocla, Haček František: Šloca.

Ředníček č. 61, Vaserbauer J. č. 10. Pozemní stavby

Žihlava: Vaclavánk L. č. 59, pedagog. zemědělské

zájmeno Velká Losenice: Šleáček Jiří č. 71

Geologický průzkumník, Olympos, Kilda říd. č. 31

Přeštění sloucic Žihlava: Vačkova B. č. 41, Šra-

mene Polná: Šlejská Eva č. 9, Hálka

uoldříškově Žihlavu. Řejskačová Karola c. 9, Sklářiny
Pronájmy: Šimák Jan. c. 30, Stálý sládek H. Brod
Červené Klášterec v. c. 13, Vodohospodářská správa c. 60
Kvilda Lárusová, laborantka, Glážová drahy, Glážová
muz.: Štěchová Jan c. 23, Kováček J. c. 45, Kováček Jiří
c. 45 Pernerová Hanáková. Stálý sládek c. 60,
laborantka Lárusová: Boufal Joz. c. 12, Šlachová M.
Šlachová K. ml. c. 6, Šlachová K. Vaňková K. c. 41
Kobrák c. 7, Glážová K. c. 11, Vaňková K. c. 59
Kudlová c. 54, Šebestová Jan c. 63. Kráčka František c. 60
Čabl Mila, Čablová c. 21. Škrabákovy H. svad.,
provoz Žďárná: Perina Šavel c. 12, Chvalík Fr. c. 44
Feser J. c. 64, Feser J. c. 70, Balocovský Fr. c. 26, K.
Čáslavová c. 69, Vrčková Božena c. 35. Čoufal Fr. c. 12
Čoufalová K. c. 12, Kaláč Fr. c. 36.

Zaniklá
českota.

V obci prooddělení občanského vzdělání, která
během času zanikla. Šebotka J. c. 30 žena, Václav
Nejedlý c. 24 následovní, Kounová Ž. c. 52 žena, Josef
Louda žen., Kounová Ž. c. 44 buchlář, Andrej Fr. c. 10
obuvník, Karel Fr. c. 23 obuvník, Blažej J. cihlář,
Dolář c. 54 pestovatel, Kaláč J. c. 44 cestovatel, Jelínek Boh.
bejtvař, Stevce L. krejčí, Štěcovová dal., krejčová
Hrdlický Jakub c. 44 domácí užroba dřevář.

Naša občanská našla zaměstnání jinde. Počto lo:
Félinek Václ. č. 32 Litoměřice, Félinek Fr. Praha,
Halář Rud. Brno, Chvalatice č. 38 Tovéř Kokořín
Lán Fr. Krejčí u Č. Budějovic, Káleč č., Svetlany
u České, Vacek Fr. č. 8. Skod. Závody Plzeň, Bečva
Jan Praha, Žebrovia B, Kosova u Č. Budějovic

Po Americe odcesti. R. Pejedlý č. 16, Fr. Anděl,
č. 22. Fr. Fornáková č. 22, Jan Koumar, Skonec,
Václ. Studěl, ráž. Pernerko, Křinice, dnes Ženček

Na balastku obce slavalo v minulém období
38 rybníků a zádoby. Teď jen 11. Poučadlo nás
obec leží v blízkosti vodního předělu sever, jih,
když rybníky zadržovaly určité množství vody, a
tak zabránily ovlivnění vodotoku vodou. Domyž
novodobé mělkou vodou neposlouchají vodnímu &
potítlu zdejších nádrží, když nastává klesání vody,
naše nešťastné, neboť všechny studánky zničely.
Krajina se osvojila zimou. Lán všed námě káčka e
robě říčky a za něho v pozadí uprostřed charap slyšel z
kapličky zvon. Nechtí vikář vcházet zvon a svíčky a třeba
látku klempíře. Když zvěřejuje položení dobré věty,
ať nás bude lásky a svornost. aby otčesné byly naše dny
aby láska, mila, sítce byly trvalými hosty našich domovů.

Bořek jáslo doslov.

Záboruň leží ve středu svého obdélníkového katastru, jehož severní hranici tvoří obříšský a hrbovský potok, jižní hranici potok ochotnický, do nějž se záboruňský potok vlévá. Členitý záboruňské se rozkládají na severním východě za ves. Člení se záboruňské na následující části: 553 m Hálky, 555 m se záboruňskou křížkou, 558 m zadní konec Šolcův, 571 m kamenický kopec Šolcův, 572 m edelhydrona lípka, odkud je jeden z nekrásnějších výhledů na Šolcůvku. Dál se kresť sušíuje ke Dvořákové kapličce na 560 a 554 m. Nejvýznamnější balastová bad je na hrbovském potoku 499 m. Na jižní straně je edelhydron s malým na křížku rozděleným podkrovím, které se svazuje k ochotnickému potoku. Stáhne se od osy na jihovýchod ke koře 562 m a 569 m Svinčová lesa.

Kolem bořkovského vrchu vedla mostová železniční trať od Brodů přes Šolcůvku, Měřín a Brno a rozdejí se u Krasného potoka na dvě polohy pomáhala výkonávat vysoké minimální výškové rozdíly. Na Šolcůvku je cesta dokumentovaná prostřednictvím mostu a gotických můstků u Lutriánského vily na Dol. Věžničce,

cestou vyznačenou na žápecké, pro záživné zvanece kle-
šter. Na stříbradle (upravené stát. sládek) je naší malé, auti-
čeké mince, zavěšené asi k. 400 mas. letopoč. Na za-
borovském kaštancu je zbytkem letohradský úvoz
za Láňovou branou nad polohou, kde je malý dom
zvaný Škalka. Další úvozy jsou o něco výše a lesí-
ka. Další pokračování letohradským za Borovcem zavírálo
v polích a po hladké kamenné cestě, která se také vnu-
tí větší ze stejnskou silnicí na její jihovýchodní straně
zbyl po zavolené osamělý dom. Další pokračo-
vání ženské slze by najdeme před lesem Čehovem,
kde před mostem po levé straně v lesu jsou další
úvozy a další za mostem napravo straně rovněž
v lese.

Podhradí Borovce od Malé ochoty jsou kóly
553, 541, 528 m. Nejvíce ušlo je u Podleského
kyticek 490 m; nejkrásnější místo se je u kytice
čáváku, jehož polohu na západu protichodí s polohou
Borovce. Na ochotkém poloku byly včetně sládeček
vybudovány rybníky z nichž zasadil Sedlecký,
Podleský a Panák, a doz. Čehovské rybníky. Po
vyfaložení cesty J. Z. J. Janovič - Tobiášeloo r. 1973
vznikla na nás následk a uplocněl se nový rybník.

Mineralogicky je Bořek zajišťován výpravy lemu hadce. Je to většímu množství kámen; rozloha hadcového tělesa je asi 600×250 m. Zvláštností hadce na Šárku je oláknutý chladotil - hadcový ardent. Hadec jako hornina je souběžnou vlnou hadcového hadce a dalších urostlů, hlavně magnetitu, opál, sepiolitu. Obsahuje stopy dalších sloccennin křemíku, mangani, niklu, kobaltu. Hadec, sepiolitico jako hornina sepiolitit, vznikl přeměnou některých vývřetých hornin, chemicky je to voda a hřídele s vysokým obsahem horčíku. Geologicky lze využít i větší tělesa uložená v metamorfovaných horninách. Na Bořku je hadcové těleso uloženo v místech na východní části prostoru nejčíslitějšími amfibolity. Často se těla se řezy, "beréky" tvoří a nacházívaly se zpěvovací cestu v okolí. Rokle na Bořku jsou někdejší lomy. Dve z nich jsou rozsáhlé, otevřené, jedna k severu, druhá k jihozápadu, ostatní menší, uzavřené, často jíž jsou neproniknuté vodníky, zachycující deštovou vodu. Většinu vznikají půda s větším obsahem křemenných horčicových sloccennin, ale naprostá část má výraznou vývoj rostlin. Hadcové půdy jsou někdy kamenné a suché, vcelku průteplivé, neplodné. Na zalesněné půdě, kde působením lesních vznikají kamenec, pod vlivem vodotoku kamenec (asi 50 cm) se rozvíjí oliv hadcového podkladu. Na Šárku, který

byl ozáhen smrk, borovice a několika vodních
rostou hrušek ještěkem tenká, městys - zvláště na
severočeském svahu upírávají hradcová skála zcela
holá. Díky tomu chudobě hradcového podkladu je
i pomaly živící se výrost stromů. Nikdo by nevěřil
že tento les je už 60 lety, tak chudá je půda.
Vichřice vykácely mělké kolonické smrky, také na
jádru svahu zůstávají většinou borovice. Trasa ob-
vodové silnice cíp lesa, který obnaženými
pruhkami, je vydávána nosnou roční.

Černé obrovských trávníků, nacházejí se při obra-
ži lesa proti písečnici, u vltahých záklin sítiny,
ale vzdálejší dřevěný křížek u horček, krušťku jed-
norázovou i okrouhlolicí. Na vboči Borku se
objevuje měsíční prameny; pod křížem cestou v lesích
byvala studánka, vydíkala do rybníčka, Zelevnáčec
většinou pokrytého okřehkem. V jeho blízkosti se
likovat a říkat v letech 1974 vytvořili studnu
pro potřeby podniku.

Pole na již. svahu Borku byla velkou výplňou podkladu
v r. 1973 meliorována. Místy se vzbudil vysoký slan-
sodní vodní. Totož bylo možné spatřit i větším
výškovodních lesoch v letech 1964, 1974, 1978.

Plány vystavět přehradní hráz mezi vodní nádrží
nad Pauškem všechna blízkost vypočítal. Hromy ve
stáničích vykopané před přehradou, zaznamenávají krovinnou
činnost vodní na Borku se známým oblézencem

překonavat moderní hospodáření. Že nejdříve
družstva. Zde na jistém svahu a na horu s běho-
zí se huojito a selo z letadla, bylo to v r. 1974.

Chudoba Borku se symbolicky odkrášela i o ži-
votě chudých naší obce. Čílají jsou doby, kdy by obča-
kaly kousky obecní můchy, na kterých mexickáci
prosávali krabce, nejen výživou kousky kraby.
Bylo občasné pomáhat když chudým z obecního
majetku či zeměm. Z prvních let tohoto století se za-
chovaly z obecního archivu dva „Zběhy na jménu
fondu pro chudé obce Záboří“: Z r. 1899 je uveden
kapitál 560.30 Kč, jehož výjimky za rok jsou rozdeleny:
4% skrobu z jistiny o obci Kalouži o 30 Kč a
rovokem třicetičtyřibobovou hostinou z Vacka po 120 Kč
celkem 960 Kč, na pokutačkách 4- Kč, celkem za rok
34.24 Kč. Když? Oba rodopraček 8 lidem vyplá-
cau 33- Kč. Stále větší jmenní fondu pro chudé se
převádí 561.54 Kč na několik koh. Podobně je tomu i
v následujících letech. Skoky nejhudší, když venčeli
střechu nad hlavou, postavila obec domek, nazvaný
dň. 4. 1886. V obnověmu obydli s hliněnou nočníhou
vystřídalо se tu více lidí, kteří, věští na obec "ve
stře" a nebyli už jen zaspatřeni. Některí byli občan-
váni, "noučení". Šestnáctka sloužila vždy do dne 1963.
Když o letech některých dojde autokravá řeka, riu.

Zaměstnání domácností a bezzemku byla pře-
deveskou sezonní prací u sedláčů, v lese a v říč-

le mané koncuse na Borku. Pořádka "sociály" byl
měšťský, soudce se rozlijejel, ale bržž se cízeli, a
dříve „jako beton.“ Všechny silnice v okolí obce by-
ly jdu zpevnovány. Také v zábladech všich slan-
ých domů ve vsi by se násly modrošedé balvany z
Rorbu.

Prvou pracovní překážkou pro bezpečnost byla
schematická práce v lichobare u vyslavení v r. 1911 a roz-
šíření 1926 o řebarání. V r. 1912 obnovil M. Pöhl
nači v cihelně. Byla to jednoduchová cihelna,
kde z místního klinkisu z pracovalo klima 4-6
zoměšťanů. Cihly měly označení dle čísla tax
a podle počty dřívky. Mnoho cihel spotřeboval Jos.
Pöhl sám vše přeslal v hospodářských budov.
Dlouž o r. 1918 zbořili starý sýpka a kopali základy
nových budov a sklepy, uvalil se „noklad.“ By-
lo to 19 kusů stříbrných českých grošů, ořepic a
malob a mnoho živřecích kostí. Groše nosily jméno
Václava. Ty byly odvezdány, nevinné malecké obřee
museu v Říčane. Kostí živřat zhotile podomu byly
z r. 1832 kdy v obci živil živřecí koc a postala zv-
ráta byla ihned zahájena.

Na cihelně bylo stavěně zvoně nazývanou, kde
kde dřívě sladělo jako klenuté klen. Sklepy byly
obydli měšťanskou rodinou. Na cihelně bylo pouze
klinkisu na krově obce vše prováděné silnice
až do řeky. Zpráva inspekčka byla v r. 1932 zbořena

a přiblížit u naježdění místě vyslaven doputoval
domak z článku jednou.

Jiné pracovní náležitosti v obci nebyly a uj-
sou. Přes ostatní nemá problém dojít dál za prací
do Solné, Potštejn, Fichtau, Žďáru. Ale až od kud-
koliv se vracejí naši lidé, z jedné strany Libuš, z
druhého Borek je vlastní látkou křížkou svých hřibů.
Před staletími klestěl Borek modroostým obecným svým
školím na výšešenost brálovských dřevíků, na kempy
v lesech svého božího počtu klesce na východ i západ,
na valčeníky, říčkám - .

Ale i v době tak dřívější zaznamenaná historie
jeho jmena. Vojíce na historie dělnického hnutí na
říčkovce. V koncertaci učila Solné dle 114 se připomíná,
že povídání a vězení bylo rozestáno mnoha krátk-
ciků na říčkové poli, kdež byl někdy zakázán. Ko-
nat se 12. 7. 1868. Počas téhož počasí marně hledali o povo-
lení říčkového tábora na Borku v Potštejně, pak na vrchu
Alziborec. Přesto se na Borku konal táborský před-
vídání policejí, podle vzpomínek B. Těmcové, rozené
Klesáčkové, manželky četnice strážnice staré Solné. „Dálme
za velkého raka, řekla když horu hledali a učastníci
rozhlávěly, skruli se lidé do lesíka. Tvoříkova a nás
řečeli, posilovali se napojí, až i říčkové horu
pivo nosili aby říčku utepeli.“ Kdy to bylo? Opravdu
táborec v Michálkovicích byl říčkovým novcem a to 12. 6. 1870.
Založení tábora na Borku se kdy konalo v r. 1869.

Tědy rokem byl Borček bezlesým holičím kopcem. Když se obec ve 50 letech našeho století rozhodla k zalesnění, těžce to městě bezlesí, bránila městě významné chudé pastviny. Čekal obci až do r. 1952, kdy radou st. oř. č. 8 schválila předání lesa státnímu lesům.

Les na severní straně Borče v městech včetněho lomu je vystavěna zděná několová budova a krová plocha u ní slouží jako hydrotechnické výrobní. V obci totiž v r. 1967 byla založena místní organizace ČS. svazu pionýrů drobného zemědělstva - oddíl hydrotechnických pionýrů; prvním předsedou byl Jan Láň a. s. b. Budova se začala stavět v 1970. Od 1. 1. 1975 byly hydrotechnické stanice zabití a převedeny do ředitelství Místního zemědělského družstva. Místní Z. d. ředitelství pracuje dobré a záříšení na Borčku je vyváženou i pro kraj, kde obec. Pod Borčem u Čáručku slouží k rekreaci charakteristický Tokodský a jedna pohoda je soukromá.

Přivítá, které se prodírají po modré trase od polenské Pohory koleny pod lesa k rybníku Růžku a dále k Ochozi vidi nad Černákovem obrys lesíka na Borčku a východně od lesa vrchol s křížem na výšce 565 m. Je většinou nepřístupný koleny po cestě. Ale když se nestane postupně nebo podle výšky orocíšti, obranný kopec nad obcí výkoupený rohleškem. Jenže zhydrotechnického místního zemědělského družstva

Zahrnuje část města k severu. Na západě se vzdále
veží Štěpán a obzor za městem uzavírá modrý hřeben
lesů od H. vrchu u Šloku, z jeho hřebene za obzorem
vrchov lesů za Dobroušovem a Lipinou, "na jihozápadě
ochrana největšího někdy lomu svých možných
dálků nedoteklou výšky". Na východě za lesy ně
třetiny dosahuje nejvyššího bodu za Špičalským
lesem u Sládkova - 693 m. Stále ještě připomínají
zemskou hranici, i když správní hranice se změnily.
Ale proto, že tyto vrchy se výše výškami většinou
nad 600 m jsou evropským rozvodím; říká se, že
že je střed Evropy: vrchy Lekouní od Špičáku a
Sládkova k západ patří k Černému moři, ty
třetí vrchy k východu k Andolci, třetí vrch k pl.
Dnu je a do moře Černého.

Táhlou i blízkostí hovoří hory, vrcholy
odjazdiva pila hory pro pocit velikosti a slávy.

Pole pod kopcem prastará obec, vesnice, měst
ská, vesnice, ale zase se lze říct - ne jako „bezpráví“
mála mazády, neproutaná k hradu, ne jíko majet-
koujíci k zdejším a nemávajícim mahlodaná žádla na-
jedních a mazájich, ale jako společnost lidí, které
se stále více vědomují, že jejich práce směřuje k
lepšemu uspořádání společenských vztahů, k některém
ořechu, co v městě nebylo dobré a když k veliké
vaději, že na stavu větší nového sociálně-technického světa
odvozenou praktický plán.

Schvaleno na schaze Občanského
výboru 8. května 1984

Za mě:

Alfr. Blášek, posl. ředitel.

o Poln' dne 21. 5. 1984

Městský národní výbor

odbor správní

POLNÁ

Plenární Úřad

4

